

DRIE ZUSJES

Blijspel in drie bedrijven

door

EMILE LOTZ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DRIE ZUSJES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EMILE LOTZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Weduwe Rademakers

Desiree Rademakers - haar dochter

Annie - huisbediende oude stempel

Simone - huishoudster nieuwe stempel

Mevrouw Zijlstra - assistent-notaris

Diana Markouris - eerste onbekende dochter

Brigit - tweede onbekende dochter

Anja - vriendin van Brigit

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de huiskamer van de Rademakers, tijdens één dag, in de huidige tijd.

EERSTE BEDRIJF

(het doek gaat op. Een huiskamer met een tafel en een paar stoelen. Misschien iets van een tweezitsbankje. Links een deur naar de hal en keuken. Rechts naar slaapkamers en salon. De rest van de invulling naar wensen en mogelijkheden. Het gaat hier echter wel duidelijk om een gegoede familie, dat is te zien, bijvoorbeeld aan; "dure" schilderijen, een "houten" indruk. Bar met sterkedrank, deftige plant, kroonluchter etc. De deftigheid kan zich echter het best uiten in de kleding van de weduwe en haar dochter: deftig. Daarbij kan ook de broodwinning van het gezin tot uiting komen, in bijvoorbeeld modelschepen, schilderijen van schepen, etc.

Er is niemand aanwezig als het doek opgaat, behalve ANNIE, de dienstmeid. Zij is van wat oudere leeftijd, gekleed in een dienstuniform. Ze zit met haar rug naar het publiek, boontjes te doppen, met een pannetje naast zich. Ze huilt; ze snikt (niet te overdreven) en schokschoudert)

SIMONE: *(van achter) Annie? Annie? Hallo?*

(Annie zegt niets, ze huilt zachtjes door)

(Simone van achter) Annie? Joehoe!

(de deur links gaat open en Simone komt binnen, ook in dienst-uniform. Zij schelen in leeftijd niet zoveel, maar Simone is vrolijker, niet zo zwaar op de hand als Annie en zelfverzekerder)

Oh, zit je hier! Ben je zo klaar, dan kunnen we samen de bedden doen voor mevrouw weer thuiskomt en we moeten de aardappels nog schillen...En je weet hoe mevrouw gaat zeuren als we... *(dan ziet ze dat Annie huilt) Oh...*

(ze gaat naar haar toe) Laat mij dat nou doen... (ze pakt het pannetje weg en zet het op tafel) Zo... (ze kijkt naar Annie, die zich inmiddels heeft omgedraaid en met haar hand snel tranen droogt) Ach, je trekt het je veels te veel aan...

ANNIE: Maar het is toch ook erg!

SIMONE: *(pakt een stoel en komt bij haar zitten. Ze gaat er gemakkelijk bij zitten)* Je bent veels te gevoelig. Als een andere

werkgever dood zou gaan en het was zo'n tiran zou niemand er om treuren...

ANNIE: Ach, tiran...

SIMONE: Tiran, ja...

(Annie gaat inmiddels weer door met boontjes doppen. Simone neemt het er lekker even van)

Ik werk hier nu een jaar, en ik begrijp echt niet hoe jij het hier zo'n 40 jaar hebt volgehouden, met die afschuwelijke man..

ANNIE: Maar hij is dood nu...

SIMONE: Ja, verdronken..

ANNIE: Ja, ook dat nog...

SIMONE: En dat voor een reder, de eigenaar van onzinkbare schepen... het is eigenlijk wel grappig als je er over nadenkt... Directeur van een rederij, die verdrinkt tijdens het vissen...

ANNIE: Daar mag je niet mee spotten...

SIMONE: Had hij eigenlijk nog wat gevangen voor hij koppie onder ging?

ANNIE: Simone, je bent te erg... dat mag je niet zeggen... hou daarmee op...

SIMONE: Moest jij eigenlijk niet naar de begrafenis?

ANNIE: Nee, mevrouw heeft me niet uitgenodigd...

SIMONE: Dat kreng!

ANNIE: *(vermanend)* Simone...

SIMONE: Ja, het is toch zo! Ik wed dat zij geen traan zal laten...

ANNIE: Ze is altijd goed voor me geweest...

SIMONE: Goed voor je geweest! Het is een heks!

ANNIE: Ach, je overdrijft...

SIMONE: Jij overdrijft, ze is een verwende, verwaande, oerdomme, krengig...

ANNIE: Sst!

SIMONE: Ach, ze is toch zo goed als doof...

ANNIE: Je bent hard...

SIMONE: Moet je wel zijn. En dan heb ik het nog helemaal niet over die dochter van haar gehad, over verwende nietsnutten gesproken.. Weet je dat ik haar vanochtend voor de spiegel zag staan; ze wist niet welke jurk ze aan zou doen voor de begrafenis en welke blouse het best stond bij zwart! Haar vader is dood en zij denkt aan leuke blousjes!

ANNIE: Oh!

SIMONE: Ja..

ANNIE: Heb je weer staan gluren, Simone?

SIMONE: Oh, weet je wat jij bent?

ANNIE: Wat dan?

SIMONE: *(houdt een sperzieboontje omhoog)* Dit!

ANNIE: Hoe bedoel je?

SIMONE: Je bent een heilig boontje!

ANNIE: *(staat op, ze is klaar met de boontjes)* Kom, we moeten de bedden nog doen..

SIMONE: Ja, kijken wat we daar nu weer in aantreffen..

ANNIE: Hoe bedoel je?

SIMONE: Nou, dochterlief houdt nogal van afwisseling.. Die wisselt vaker van mannen dan ik van sokken...

ANNIE: Je begint te roddelen, laten we maar gauw aan 't werk gaan...
(ze pakken de boontjes bij elkaar en willen net de deur uit gaan)

SIMONE: Ik begrijp niet dat je het hier zo lang hebt uitgehouden, wat een huishouden..!

ANNIE: Jij bent hier toch ook?

SIMONE: Vanwege het geld ja, parttime, ik kan het hier echt niet langer dan vier uur volhouden!

ANNIE: Je stelt je aan...

SIMONE: Er heerst hier zo'n koude rotsfeer...

ANNIE: Niet toen meneer er nog was...

SIMONE: Ach wat..... Die was er bijna nooit...

ANNIE: Het zal nu inderdaad wel stil worden en koud...

SIMONE: Waarom blijf je dan nog.. oh...

ANNIE: Wat is er?

SIMONE: Ik hoor ze binnenkomen...

ANNIE: Ze zullen ons toch niet gehoord hebben?

SIMONE: Welnee, ze is toch bijna doof...

ANNIE: Ik bedoel Desiree...

SIMONE: Oh, dochterlief, welnee, die hoort en ziet niks, die is alleen maar met zichzelf bezig... en zelfs als ze het hoort. Ze kan me de pot op!

(Moeder en dochter komen binnen)

SIMONE: Oh, dag mevrouw...

ANNIE: Mevrouw, juffrouw..

(Desiree loopt zonder iets te zeggen richting bar)

WEDUWE: Dag, dag.. op deze droevige dag...

(ze gaat dramatisch zitten. Zowel zij als haar dochter zijn deftig, in zwart gekleed)

DESIREE: Jij ook een whisky?

WEDUWE: Nee, ik ben in de rouw...

DESIREE: Daarom juist. *(ze schenkt zichzelf een flinke borrel in)* Op pap...

WEDUWE: Moge hij, na een leven vol onrust, eindelijk rust gevonden hebben...

DESIREE: Amen.. *(ze giet een forse slok achterover)*

ANNIE: Hoe was de begrafenis, mevrouw?

WEDUWE: Waar dan?

ANNIE: *(gaat iets dicht bij haar staan en zegt wat luider):* Hoe was de begrafenis, mevrouw?

WEDUWE: Oh, het was... dramatisch ongeloofelijk.. die kleuren, die schakeringen..

ANNIE: Oh..

SIMONE: En hoe lag meneer er bij?

ANNIE: Simone!

DESIREE: Alsof hij sliep...

WEDUWE: Ja, afschuwelijk, hij had zijn blauwe das om! Een blauwe das! Ik kon die begrafenisondernemer wel vermoorden!

SIMONE: Had je twee begrafenis in een gehad, veel voordeliger.. Twee voor de prijs van een...

WEDUWE: Nee, blauw, geloof ik, hoor...

ANNIE: Simone! Dus hij leek vredig?

DESIREE: Hartstikke vredig...

WEDUWE: Als een kind, in slaap gezongen.. door engelen... hemelse engelen...

DESIREE: Proost, op de engelen... *(ze ploft neer op een stoel)*

ANNIE: Het moet mooi geweest zijn, met dat gedeelte uit de Mattheus Passion..

WEDUWE: Nee, het was de Mattheus Passion geloof ik...

DESIREE: *(kijkt Annie aan)* Hoe weet jij dat?

ANNIE: Bach, dat is altijd zijn favoriete muziek... was altijd zijn favoriete muziek...

DESIREE: Moet jij niet eens aan het werk?

ANNIE: Ja, we gaan aan het werk...

(ze gaat richting deur. Simone blijft rustig zitten)

WEDUWE: Jij...

SIMONE: Wat?

WEDUWE: Ga jij ook aan het werk, zeg...

(Simone staat op en gaat ook naar de deur. Ze trekt een lelijk gezicht naar moeder en dochter. Ze zijn af. Moeder en dochter zijn alleen. Dochter neemt nog een flinke teug. Ze ziet er verveeld uit. Moeder, staat dramatisch op)

WEDUWE: Ach, ach, ach... ik lijd, Desiree.. ik lijd... zie je dan niet dat ik lijd... *(ze loopt de kamer rond)*

DESIREE: Hoezo? Is het zo warm hier?

WEDUWE: Mijn levenspartner.. mijne ega, mijn man... dood... weg... verdwenen...

DESIREE: Tja... zo gaat dat... *(ze neemt nog een slok)* Wil je echt niets drinken?

WEDUWE: Nee.. nee, ik wil mijn pijn voelen...

DESIREE (*staat op*): Nou, ik neem er wel nog eentje. (*ze begint weer wat in te schenken voor zichzelf bij het de bar*)

WEDUWE: Ik wil mijn eigen pijn voelen, geen verdoving, geen kunstmatige pijnverzachters.. (*ze kijkt echter met een schuin oog naar de dranken*) Nou, een kleintje dan...

DESIREE: Ah, zo ken ik je weer... (*ze schenkt haar moeder ook een glas in*)

WEDUWE: Zoveel pijn kan nooit goed zijn...

DESIREE: Waar heb je het toch over..? (*ze geeft haar moeder het glas*)

WEDUWE: Dank je lieverd.. (*ze drinkt zeer dorstig*) Ah... de pijn, de pijn.. (*ze dwaalt weer dramatisch de kamer rond*) Welke pijn? Welke pijn, maar lieverd, de pijn van verlies natuurlijk...

DESIREE: Mam? (*dochterlief gaat weer rustig zitten*)

WEDUWE: Ja, lieverd?

DESIREE: Je kunt ophouden met die komedie, de begrafenis is afgelopen...

WEDUWE: (*stort zuchtend in de stoel*) God zij dank, zeg...
(*ze zitten even stil, drinkend*)

Maar ik voelde wel degelijk iets, schatje, toen de kist in de aarde zakte...

DESIREE: Ja, ik ook..

WEDUWE: (*verbaasd*) Jij, jij voelde iets, lieverd?

DESIREE: Ja, tuurlijk: kou!... ik stond te bevriezen daar... het was hartstikke koud...

WEDUWE: Ja, het was inderdaad wat tochtig, ja...

DESIREE: Wat tochtig... allemachtig... ik heb zeker een driedubbele verkoudheid opgelopen...

(*ze zitten onderuitgezakt te drinken*)

WEDUWE: Geef mama nog eens wat te drinken, lieverd... (*dochterlief reageert niet*) Lieverd? Geef mama nog een beetje drinken, lieverd...

DESIREE: Doe het zelf maar, mam...

WEDUWE: Oh...

DESIREE: Waarom roep je je personeel niet... die voeren zo te zien toch niks uit de hele dag... (*moeder staat moeizaam op en gaat richting dranken*) ...geef mij ook nog wat. (*de weduwe pakt Desiree's glas aan en loopt naar de dranken*) Doe mij maar een dubbele...

WEDUWE: Natuurlijk, natuurlijk... een dubbele, dat is pas een goed idee...

DESIREE: Na de begrafenis was niet eens iets te drinken..

WEDUWE: Nee! Vond je dat ook niet schandalig!

DESIREE: Nou, waarom heb je niks te drinken besteld voor die receptie mam?

WEDUWE: Dat wilde je vader niet, dat weet je toch?

DESIREE: Wat had die nog te willen?

WEDUWE: (*staat daar even over te denken*) Ja.. nou je het zegt... wat heeft hij er over te zeggen?

DESIREE: (*giechelt*) Hij moet zich er niet mee bemoeien...

WEDUWE: Ja...ja..je hebt gelijk..

DESIREE: Hij moet zijn mond houden...

WEDUWE: (*giechelt ook een beetje*) Hij moet eindelijk zijn mond eens houden...

DESIREE: Hij moet doodstil blijven liggen en zijn mond houden..

(*Moeder geeft Desiree haar glas en gaat weer naar haar stoel. Ze lachen nu allebei*)

WEDUWE: Juist! Hij moet zich niet met zijn eigen begrafenis bemoeien!

DESIREE: Juist! Proost! (*ze neemt een forse teug, haar moeder ook*)

WEDUWE: Dat was het, dat was nog het raarst, vond je niet?

DESIREE: Wat?

WEDUWE: Dat het zo stil was... ik bedoel, het was voor het eerst sinds veertig jaar dat je vader in een kamer was zonder zich ergens mee te bemoeien... eindelijk was hij eens stil...

DESIREE: Ja, eindelijk was het eens rustig...

WEDUWE: Ik had...ik had bijna tegen hem gezegd... (*ze giechelt*) Ik had hem bijna aangestoten, zo van, zeg nou eens wat!

DESIREE: Wat ben je stil!

WEDUWE: Ja...

(ze lachen. Dan komt Annie binnen. Ze is zeer verbaasd om de lachende weduwe en haar dochter)

ANNIE: Pardon..

DESIREE: Ah, daar is het personeel!

WEDUWE: Het personeel... waar is het personeel...

DESIREE: Je bent net op tijd, mijn glas is leeg!

WEDUWE: Leve het personeel!

ANNIE: Mevrouw, ik wil u niet storen, maar...

DESIREE: *(zwaait met haar glas)* Schenk vol, schenk vol!

ANNIE: Ik...

WEDUWE: Ja, doe mij er ook nog maar eentje...

ANNIE: U had whisky hè.

DESIREE: Ja.... lekkere prikkelende whisky.

(Annie pakt de glazen en schenkt ze nog eens vol)

ANNIE: Ik wilde even vragen wat ik met die zakken met kleren moet doen, mevrouw...

WEDUWE: Welke, welke kleren?

ANNIE: De kleren van uw man, mevrouw...

WEDUWE: Ah, die kleren...

DESIREE: Mijn glas, waar blijft mijn glas...

(Annie geeft de twee dames hun glazen)

ANNIE: Wat zal ik met die kleren doen, mevrouw?

WEDUWE: Wat? *(ze neemt een slok)*

ANNIE: De kleren van uw man, mevrouw?

WEDUWE: Zet maar bij de vuilnis...

ANNIE: *(is geschokt)* Bij de..bij de vuilnis, mevrouw...

WEDUWE: Wel ja, weg met die rotzooi...

ANNIE: Goed, mevrouw...

(bijna in tranen verlaat Annie het toneel weer)

WEDUWE: Hilde ze nou?

DESIREE: Niks van aantrekken, mam... niks van aantrekken... straks heb je medelijden en hup, vragen ze om een loonsverhoging...

WEDUWE: Ach, goed personeel, je vindt het nergens meer, tegenwoordig...

DESIREE: En dan die andere, die... hoe heet ze..

WEDUWE: Wie?

DESIREE: Die andere die hier werkt, hoe heet ze, dat brutaaltje..

WEDUWE: Oh, die... Simone, heet ze..

DESIREE: Met die grote mond.. en nog lui ook.. wie kan zoiets nou aannemen..

WEDUWE: Ben ik helemaal met je eens...

DESIREE: Zoiets aannemen, dat doe je toch niet..

WEDUWE: Helemaal mee eens, lieverd.. *(ze neemt nog een slok)*

DESIREE: Heeft papa zeker aangenomen...

WEDUWE: Nee, ik geloof dat ik dat was, lieverd..

DESIREE: Jij? Waarom?

WEDUWE: Het werk in huis werd me echt teveel, je weet toch dat ik allergisch voor stof ben!

DESIREE: Oh, ja...

WEDUWE: Jij toch ook?

DESIREE: Wat?

WEDUWE: Jij bent toch ook allergisch voor stof?

DESIREE: Hoe kom je daar bij?

WEDUWE: Jij ruimt toch ook nooit iets op?

DESIREE: Oh, nee... *(ze neemt ook een slok)* Nee, dan zal ik ook wel allergisch zijn voor stof, ja...

WEDUWE: Is vast erfelijk, denk ik...

DESIREE: Ja...

(ze nemen allebei weer een slok. Ze gaan steeds verder onderuitgezakt in hun stoelen liggen)

Nee, toch niet.

WEDUWE: Wat?

DESIREE: Het is niet erfelijk..

WEDUWE: Oh?

DESIREE: Nee, oma was toch schoonmaakster?

WEDUWE: Mijn moeder?

DESIREE: Ja...

WEDUWE: Welnee, ze was actrice... ze heeft nog Evita in The Sound of Music gespeeld, lieverd...

DESIREE: Ja, in het weekend, maar overdag was ze toch schoonmaakster?

WEDUWE: Ze moest in haar eentje vier kinderen opvoeden! Denk je er even om! Vier kinderen!

DESIREE: Twee kinderen, toch?

(de weduwe denkt even na)

WEDUWE: Twee, dan... maar in haar eentje! Ik heb al genoeg met jou alleen, stel je voor; twee kinderen in je eentje opvoeden.. stel je voor dat ik er nog zo eentje als jij moest opvoeden... God behoeft me..

DESIREE: Wat is er mis met mij, dan?

WEDUWE: Niks, niks, helemaal niks, lieverd... je bent een fantastische dochter, in een woord heerlijk...

DESIREE: Wilde ik ook zeggen...

WEDUWE: Maar je was soms wel een beetje... moeilijk, liefje...

DESIREE: Moeilijk!

(ze zit opeens overeind, voor zover dat mogelijk is. Ze zijn allebei inmiddels behoorlijk dronken)

WEDUWE: Ja.. een heel, heel klein beetje moeilijk, heel, heel soms maar, hoor...

DESIREE: Wat zit je nou te zeuren, mam!

WEDUWE: Bijvoorbeeld, bijvoorbeeld, toen je tien was, en je wilde een Ferrari, schatje... je moest en zou een Ferrari... en je dreigde het huis in brand te steken als je die niet kreeg...

DESIREE: Jee, toen was ik tien, wat wil je, zeg...

WEDUWE: Maar goed dat we toen die brandblusser al hadden, schatje, anders hadden we hier nu niet gezeten... en waarom

wilde je nou een auto, lieverd, en niet een pop of zo.. je kon er niet eens in rijden...

DESIREE: Ach...

WEDUWE: Oh, nee, nou weet ik het weer, je wilde er ook een chauffeur bij!

DESIREE: Ja, natuurlijk, ik was niet gek, zeg... Jeetje, mam, ik was tien, zo lang geleden...

WEDUWE: En weet je nog vorig jaar, toen wilde je voor je verjaardag een mammoettanker...

DESIREE: Nou?

WEDUWE: Een mammoettanker, lieverd, voor een vrouw van jouw leeftijd!

DESIREE: Wat nou, mijn leeftijd..?

WEDUWE: Voor iemand van 42, schatje..

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto